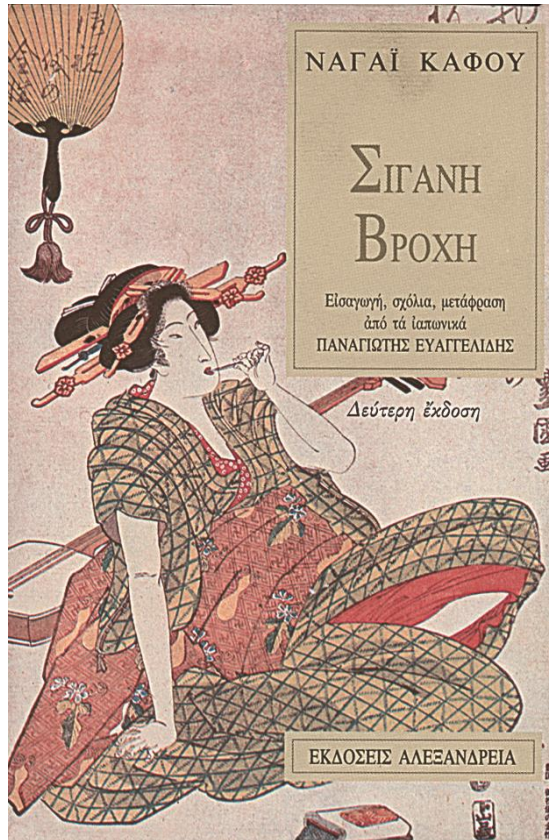

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-**Ναγάι Καφού****ΣΙΓΑΝΗ ΒΡΟΧΗ**Εισαγωγή, σχόλια, μετάφραση από τα
ιαπωνικά: **Παναγιώτης Ευαγγελίδης**

ΕΞΑΝΤΛΗΜΕΝΟ

Ο Ναγάι Καφού είναι ένας απ' τους πιο εκκεντρικούς, δημοφιλείς και αναγνωρισμένους συγγραφείς του πρώτου μισού του 20ού αιώνα στην Ιαπωνία. Εξοικειωμένος με τη ζωή και τα γράμματα της Δύσης, παθιασμένος ωστόσο με τις ιαπωνικές πολιτιστικές παραδόσεις, ο «γραφιάς» Καφού –όπως του άρεσε να ονομάζεται με αυτοσαρκασμό και περιφρόνηση προς τα επίσημα πνευματικά και εκδοτικά κυκλώματα– αναζητούσε καταφύγιο, απολαύσεις και αισθητική έμπνευση στα απομεινάρια της περίφημης κουλτούρας του Έντο, στις παλιές συνοικίες του Τόκιο, με τα κακόφημα σπίτια και τις γυναίκες της νύχτας.

Η Σιγανή βροχή, το καλύτερό του έργο στη δεκαετία του '20, είναι κάτι ανάμεσα σε δοκίμιο και νουβέλα, δύσκολο να καταταχθεί με δυτικά μέτρα: έργο προσωπικό και στοχαστικό, ένα μελαγχολικό αλλά συγκρατημένο στα ξεσπάσματά του περιδιάβασμα μέσα από εποχές, φθινόπωρα και χειμώνες περασμένους, βροχές σιγανές και μακρόσυρτες, πρόσωπα του παρελθόντος, εικόνες ξεθωριασμένες, κουρασμένα συναισθήματα και κάποιο είδος κυνισμού. Περιδιάβασμα και συρραφή από γράμματα, ποιήματα και γνώμες, αποστροφή για τον ισοπεδωτικό εκσυγχρονισμό της ζωής και για τα νέα ήθη κοινωνικής και καλλιτεχνικής επιτυχίας, ήρεμος θρήνος για τη φθορά του σώματος και της νιότης, για την απώλεια ενός κόσμου λεπτών συνηθειών, καλλιεργημένων αισθημάτων και αγαπημένων τεχνών, στοιχειωμένου από αρχοντικούς πάτρωνες και δασκάλους, εταίρες, χορεύτριες και ηθοποιούς. Για να κυλήσουν όλα μες στη βροχή και την ομίχλη. Ελεγεία και νυχτερινό, ήρεμος θρήνος της

φθοράς και της απώλειας ενός κόσμου, του ίδιου του σώματος και της νεανικής του δύναμης, της δημιουργικής πνοής. Σαν ένας σκοπός παλιός του σαμισέν ή του σακουχάτσι που η λεπτή του μελαγχολική ομορφιά τον εμποδίζουν να γίνει μεμψιμοιρία και παράπονο. Η τελική λέξη είναι η ήρεμη παραίτηση. Το τέλος του ρευστού κόσμου των εταιρών, των ηθοποιών, των χορευτριών και των μουσικοδασκάλων. Τέλος για τους συγγραφείς, τους καλλιτέχνες, τους επιτυχημένους και τους αποτυχημένους. Τέλος ενός κόσμου και τέλος και των τελευταίων που ακόμη μπορούν να τον λαχταρούν και να τον θυμούνται.

Το βιβλίο παρουσιάζει την πρώτη, απ' όσο γνωρίζουμε, μετάφραση ιαπωνικού κειμένου κατευθείαν στα ελληνικά, και μάλιστα ενός συγγραφέα με δύσκολη γλώσσα και περίτεχνο στυλ, δεμένου μ' έναν ιδιαίτερο ιστορικό και πολιτιστικό περίγυρο – απ' όπου και η ανάγκη για τη διεξοδική εισαγωγή και τις σημειώσεις του μεταφραστή. Η όλη έκδοση εγκαινιάζει έτσι μια βαθύτερη γνωριμία με τον απόμακρο, σαηγευτικό κόσμο της Ιαπωνίας στο κατώφλι της αλλαγής της.

Για τη μετάφραση της Σιγανής βροχής ο Παναγιώτης Ευαγγελίδης έλαβε τιμητική διάκριση από την Ελληνική Εταιρία Μεταφραστών Λογοτεχνίας τον Ιανουάριο του 1991.